

[Else-Merete Ross.]

personer, der er borgere her i landet, men om mennesker, der har vanskelige kår andre steder. Jeg ville finde det meget ønskeligt, om vi som medborgere kunne være sikre på, at ingen, som søgte politisk asyl hos os, kunne risikere at blive afvist med urette. Hellere må vi undersøge lidt grundigere og lidt mere omstændeligt end risikere, at en asylsøgende afvises med urette. Det er større tryghed med hensyn til afgørelserne, jeg efterlyser.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg er glad for, at det ærede medlem fru Else-Merete Ross her i tinget har stillet spørgsmålet om opholdstilladelse for flygtninge. Der har i det sidste halve år været megen debat i pressen om dette emne. Denne debat har delvis bygget på nogle misforståelser, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at berigtige.

Den lovbestemmelse, hvorpå praksis bygger, er bestemmelsen i udlændingelovens § 2, stk. 4, der lyder således:

„Såfremt en udlænding påberåber sig, at han har måttet søge tilflugt her som politisk flygtning, og sandsynliggør rigtigheden heraf, må politiet dog ikke afvise ham, men skal snarest forelægge spørgsmålet for justitsministeren til afgørelse.“

Det er antagelig denne lovbestemmelses formulering, som især har været årsag til de opståede misforståelser, misforståelser, som jo det ærede medlem fru Else-Merete Ross også har gjort sig skyldig i.

Bestemmelsen giver efter sin ordlyd — det må erkendes — politiet bemyndigelse til på egen hånd at afvise nogle, der beder om politisk asyl, nemlig den, der ikke sandsynliggør rigtigheden af sin påstand om at være politisk flygtning, men — det vil jeg meget gerne understrege så stærkt som jeg kan — politiet bruger aldrig denne bemyndigelse. Politiet afviser aldrig en udlænding, der blot siger, at han ønsker asyl her i landet, men forelægger alle sådanne sager for justitsministeriet. I ministeriet bliver alle sager, hvori der kan blive tale om et afslag på anmodning om opholdstilladelse fra en sådan udlænding, forelagt justitsministeren personlig. Det sker ud fra den betragning,

at ingen anden end den direkte politisk ansvarlige bør tage ansvaret for et afslag.

Dette er — selvfølgelig ved siden af de udfoldede bestræbelser for at få sagen bedst muligt oplyst — hvad der hidtil er gjort for at skabe tryghed i afgørelsen af disse sager. Det forekommer mig at være mere end i noget andet land, som jeg har kendskab til, og hvor sådanne afslag gives af ministerens underordnede organer og kun forelægges ham, hvis den asylsøgende anker sagen til ham. Der er altså f. eks. i Sverige, hvor sagen afgøres af et par nævn, ingen, der politisk kan drages til ansvar for de afgørelser, der træffes i disse sager. Det følger af, at de i Sverige har en anden forfatningsmæssig opbygning, og derfor er sammenligning mellem danske og svenske forhold lidt vanskelig.

Justitsministeriet afslår ingen ansøgninger fra udlændinge, der erklærer, at de er politisk forfulgte i deres hjemland, og hvis forklaring ikke modsiges af sagens øvrige omstændigheder. Der tages ved afgørelserne af, om personer, der ikke er politisk forfulgte i deres hjemland, men blot utilfredse med det politiske system eller de beskæftigelsesmæssige eller sociale forhold i deres land, og det er langt de fleste, vidtgående hensyn til den risiko, de pågældende har udsat sig for ved at bede om opholdstilladelse, og til de ubehageligheder, de eventuelt kan vente at få, hvis de nægtes opholdstilladelse her og må vende hjem. Denne liberale praksis medfører, at ansøgninger af denne art imødekommes i det altovervejende antal tilfælde.

Det er imidlertid klart, at enhver justitsminister gerne vil have sagkyndig hjælp i så vid udstrækning, som det er muligt og rimeligt. Det er baggrunden for, at jeg den 10. september i år har bedt udenrigsministeriet om at søge skabt mulighed for, at danske myndigheder i disse sager kan rådføre sig med en repræsentant for De Forenede Nationers flygtningehøjkommissær. Herigennem vil justitsministeriet kunne drage nytte af den særlige sagkundskab, som højkommissariatet er i besiddelse af med hensyn til flygtningespørgsmål. Der er for nogle få dage siden kommet svar fra flygtningehøjkommissæren, der foreslår, at han sender chefen for sin juridiske afdeling